

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 2. De Contritione ex Dei & Hominis collatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

14. Desidero illa, & emendare, & emundare, & jam nunc emundo, in Balneo sanguinis, & Meritorum Christi.

15. Cupio, propono, & decerno firmiter, expiare illa quàm plenissimè, quoad culpam, & quoad penam omnem, & specialiter quoad spiritualem, & damnum.

16. Propono, & statuo illa Sacramentaliter confiteri.

17. Propono etiam, & statuo constanter, plenam eorum fugam, vigilantemque devitationem.

18. Denique spero, & peto omnium, atque singulorum, plenam, perfectamque, à te misericordissimo, atque indulgentissimo DEO meo condonationem.

19. Propter Bonitatem tuam, propter JESU Christi Domini mei Mortem, propter Pretiosissimam DEI Matris, omniumque Electorum tuorum intercessionem ac merita.

20. Ad purum, summum, plenam Divini Cordis tui gustum. Amen.

EXERCITIUM II.

De Contritione, ex Dei & Hominis Peccanti collatione.

1. **S**Tatue te Homo, qualis in veritate es, coram Deo qualis ille in veritate est: vilitatem omnium vilitatum vilitatem, coram DEO omnium Bonitatum essentialiter plenissimam Bonitatem: & postquam te in tuis, Deum in fuis circumspexeris dotibus: profitens dic: *Verè factum quòd ita sit: & quod non justificabitur homo coram Deo.*

Job. 9. 2.

2. Cognosce itaque te, & statue coram Deo te talem, qualis es tibi ex te ipso! seclusis, & semper

ris à te his omnibus quæ sunt ex DEO, & ex dono Bonitatis ejus in te. Atque sic, dispice tuam Essentiam, existentiam, sufficientiam, opulentiam, potentiam, decorem, dignitatem, opera, merita: utique invenies omnium horum in te, ex te, nihil esse: sed horum loco, in te nonens, nihilque purissimum, & abyssale, & informe: invenies te, ex te nihil esse, non esse, non existere: ad nihil rei, aut boni sufficere, nihil posse, nihil mereri: invenies esse te meram omnis boni carentiam, incapacitatemque: omnis autem miseræ, malitiæ, egestatis, turpitudinis, insufficientiæ, indignitatis, vanitatis, contemptibilitatisque facem, sentinam cloacam, sedimentum, abyssum. Ecce tu talis ex te es, ô Homo: & quidquid aliud immiserabilius, & execrabilius cogitare potes.

3. Cogita quoque Deum, & vide qualis est ille ex seipso. Et ecce invenies illum tibi extreme dissimilem, ac summe oppositum: invenies illum esse Summam, & omnem, & essentialem, essentiam, existentiam, perfectionem; perfectionis omnis, sibi soli cogitabilis, à nullâ creaturâ vestigabilis, plenitudinem abyssalem, ipsissimamque essentialem abyssum, & abyssalem Essentiam Bonitatis, Sapientiæ, Omnipotentia, Dignitatis, Veritatis, Vitæ, Opulentia, Sanctitatis, Rectitudinis, Pulchritudinis, Beneficentiæ, Charitatis, Beatitudinis. Invenies illum, fontem infinitum Justitiæ & æquitatis, Misericordiæ & pietatis, Gloriæ & Majestatis, Regem regum, Dominum Dominantium, omnium authorem, omnium possessorem, absolutum principem & monarcham, & hæc omnia ex ipso se, immense,

Hh 2   infinit-

DRUR
ICKI
ASCI
II
V

infinite, incomprehensè, immutabiliter, abæternè, & æternè.

4. Duabus hisce cogitationibus, de Te, & de Deo, adijunge tertiam, quâ recorderis, te talem, in Deum talem, peccasse: hoc est, injuriosa quæque, contemptifica, hostilia, impia, rebellia, perpetrasse, voluntarie, scienter, deliberate, maligne, crebrò.

5. Ac demum dijudica: an duo illa, tu scilicet qui es, cum Deo item qui est is qui est, debuerint inter se, sic confligere, sic concurrere, sic sese gerere: ut tu quidem, res omnino nihil, nullius meriti, valoris atque frugis: in Deum adeo per omnia immensæ supra te dignitatis, sic impingeres, sic ejus dignitatem deprimeres, sic voluntatem contemneres, sic jus omne Sanctitatis, Bonitatis Excellentiæ perfringeres? Non fuerit Deus iste, tuus Amator, Author, Conferuator, Benefactor, Dominus, Rex: non fueris tu Creatura, servus, mancipium omni jure illius, fueris tantum hoc quod es, nihil, & nihil: Deus autem Deus: nonne omni amore, pretio, honore, cultu, reverentiâ, obsequio, quàm dignissimè constantissimèque coli & tractari abs te dignissimus erat?

6. Quod quia non tantum à te factum non est, sed etiam per omnes malitiæ gradus contrarium injuriosissimè perpetratum est; cogita, & judica, & decerne ipse tu: quâ mensurâ te timere, erubescere, dolere, lugere, detestari temetipsam oporteat: ad quam satisfactionis & justitiæ, & vindictæ de ipso te sumendæ, Deoque læso exhibendæ, te conari oporteat? quod si ad æqualem mensuram assurgere non potes, nam re-

vera ne ad minimam portionem potes: saltem conare ad id quod potes: & geme, quòd amplius, & ad æquum, justumque non potes, & demum ad miserationem Dei, ad JESU Christi sanguinis, & mortis (in Sacramentis) merita & gratiam, supplex, & fidens recurre ut possis.

7. Rursum autem attende ad teipsum: quis, & qualis es tu, etiam cum his donis, quæ à Deo accepisti: atque, & sic te cum Deo confer. Confer essentiam tuam, entitatem, existentiamque tuam Essentiæ, Entitati, Existentiæ Dei: tuam personam Personæ DEI, tuam Animam Spiritui DEI: tuum intellectum intellectui Divino: tuam Voluntatem & libertatem cum Voluntate & libertate Dei: tuam Sapientiam, Potentiam, cum Sapientiâ & potentiâ Dei: tuam bonitatem, vitam, æternitatem, cum bonitate, vitâ, immortalitate, æternitateque Dei: tuam magnitudinem, cum immensitate Dei: tuam Perfectionem, Sanctitatem, Justitiam, Puritatem, cum Perfectione, Sanctitate, Justitiâ, Puritate Dei, &c. & cognosce quam hæc inter se distent: quam nulla finiti ad infinitum proportio & comparatio? Atque factâ hac collatione, cognitâ istâ incomparabili comparatione, dijudica jam, & decerne: debuerisne tu, adeo etiam in donis Dei à Deo tibi donatis, vilis, & imperfectus, & planè nullus, repugnare Deo, pugnare cum Deo, sic infinitis excessibus Perfectiore per omnia? Dijudica, & decerne: fueritnè fas; te, Deo, Cor tuum, Cordi Divino, Voluntatem tuam Voluntati Divinæ, Oculum tuum Oculo Dei, tuas manus, manibus Dei, &c. &c. repugnare: & in offensam injuriamque ipsius operari? Si pulex unus, si canis

D. P. U. R.
ICKI
480
II
V

nis mortuus unus, te contemnere voluisset, quantâ, indignitatem hanc indignatione metireris? & ista tamen habent similitudinem, & partem tecum quia Creaturæ, & Entia, sunt pariter tecum. Tu autem quis, & quid es ad Deum? & quid ac quale, quantumque est à te contemni, & lædi Deum? quâ mensurâ doloris, pudoris, metûs, confusio- nis, luctûs, detestationis, odii, deprecationis, tibi desendum, atque emaculandum, & satisfaciendum est, ut exæques, aliquomodo pænitendo offensum Deum? Atqui ad hoc lachrymarum Oceani nulli, nulla temporum sæcula sufficiunt.

P R A X I S.

Sive Actus Contritionis.

Dignissime Deus, summaum Ens, summum Bonum, & summe summa omnia. Te ego amo, affi- mo, appetio, exalto, super omnia. Dignissimus enim, nobilissimus, amabilissimus es: nec ulla res tibi in pretio conferri, comparari vè potest aut debet.

Feci multa mala, indigna, injuriosa, coram te, & contra te Deum, Dominum, Summum, & omne Bonum meum: quæ tuam Bonitatem, Dignitatem, Charitatem, Voluntatem violarunt, suntque tibi odiosissima: Feci autem ego vilitatum vilissima vilitas, ego malitiarum malitiosissima malitia, ego odiosissima odiositatum odiositas: ego ingratiissima ingrati- tudinum ingrati- tudo: ego indignissimus omnium indignorum indignus: ego omnium damnandorum dam- nandissimus damnandus: ego omnium perditio- rum, perditissimus perditus.

Quapropter, idem ego, nunc omnia, & singula peccata mea cognosco, confiteor, retracto, detestor.

odi, execror, doleo, de illis erubesco, & amarissimo tadio conficior, & tabesco.

Doleo de omnibus tam universim quam sigillatim: propter Bonitatem, Dignitatem, Charitatemque tuam Divinam: propter vilitatem, malitiam, ingratitude meam execrandam, doleo autem totâ Cordis mei amaritudine & pœnitentiâ, & secundum omnem malitiæ peccatorum rationem, quam in se, ac in oculis tuis Divinis includunt: doleo quoque secundum justissimum beneplacitum Sanctissimæ tuæ Voluntatis.

Nolo, sive commissa jam, sive alia quæcunque commissibilia, ulla unquam deinceps committere: quin volo, & propono omnes, quod in me erit, parvas occasiones, illa committendi vitare: tentationibusque ad illa resistere: opem præstante mihi efficaci Misericordiâ & Gratiâ Divinâ.

Volo ista, quæ peccavi, & quorum conscientiam habeo, confiteri plenè, sincerè, humiliter, dolenter, cum pudore, atque retractatione, & emendationis proposito.

Peto per odium quod adversum omne peccatum in tuo Divino corde residet, per omnem Sanctitatem Voluntatis tuæ, per Jesu Christi Redemptoris nostri Sanguinem, Passionem, Mortem: ut mihi omnes iniquitates meas condones: sicut ego, teste, & dante te, propter te, debitoribus meis omnia debita sua condono.

Statuo omnem satisfactionem, sive injungendam, sive injunctam, sive spontaneam, perfectè, cum augmento, quàm primum adimplere: nec non omnibus quibus forte debeo planè satisfacere.

Tu Domine, misericordiarum Pater, & veniæ largitor, miserere mei, & dimitte universa debita mea.

DRUR
ICKI
487
II
V

Per JESUM Christum Dominum nostrum, qui tecum vivit, & regnat.

EXERCITIUM III.

De Contritione, ex Dei Hominisque
Comparisonem.

1. **S**Tatue te Homo qualis revera es, coram Deo, qualis & ille in veritate est. Te talem; qui ex te ipso nihil es; quidquid autem es ex DEO solo es, at coram Deo tali, qui ex seipso est, quidquid est: omne autem Bonum infinitum, & illimitatum est: tibi autem omne id, est & confertur quidquid es, & habes.

2. Postquam te in tuis, Deumque in suis donibus circumspexeris, dic cum Beato Job; *Verè scio quòd ita sit: & quòd non justificabitur Homo, compositus DEO.*

Job. 9. 2.

3. Adhuc ergo, attende ad te ipsum, quis, & qualis es, etiam cum donis Dei quæ tibi largitus est: & talem te cum Deo confer: quod ut melius præstet; duo hæc cognosce: Primum, quòd quidquid à Deo es, & habes; id ita es, & habes, ut sine perenni, & per singula momenta à Deo repetitâ, imò continuatâ collatione, seu conservatione Dei, nihil tui esse, donique Divini, tu tibi conservare possis: sed subductâ istâ conservatione Dei à te, tu statim, omnia, & ipsum te, amissurus, & in nihilum tuum abiturus sis. Itaque nullum momentum durationis tuæ est, nullum esse potest in quo tu, te totum de integro, à Deo non accipias conservante, sive semper, & assiduò te tibi donante. Alterum, quòd quidquid à Deo es, & habes entitatis, & aliorum cum eâ donorum, tu